

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LXII. Differentia 6. Iure Canonico in criminalibus non defertur in
juramentum suppletorum probationis, sed reus absolvitur actore plenè
non probante,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

LXII.

DIFFERENTIA 61

Jure Canonico in criminalibus non defertur juramentum suppletorium probationis, sed reus absolvitur auctore plenè non probante, c. Tam literis, de testib. Jure civili autem in criminalibus tale juramentum defertur: 1.

In bonæ fidei, l. Quacunq; autem actione, ff. de jure jur. Decianus l. 2. c. 21. n. 23.

I. Gloss. in c. Tam literis cit. V. probata, notat in causa criminali etiam civiliter mota, licet actor habeat præsumptionem pro se, non tamen deferri ei juramentum, imò locum esse Regulæ, *Auctore non probante reus absolvitur*. Nimirum proclivis in perjurium lapsus est, rei gravitatem non æstimantibus. Id tamen generale non esse ex c. Sicut consuetudo, de probat. liquet. Ubi Alexand. III. reprobata consuetudine juramentum exigendi post plenam probationem, tunc exigendum esse decernit, cum aliæ probationes defunt. Hoc tamen si de causis civilibus tantum loquitur, non erit legum discordia.

II. Jus civile quòd attinet, in l. Bona fidei aliud nihil dicitur, quàm in bonæ fidei contractibus, nec non in cæteris causis inopiâ probationum jurejurando causâ cognitâ decidi oportere. *L. in cæteriis causis*, si ad criminales quoque extendere volumus, sine limitatione non fiet, quarum multas Socinus in Reg. 204. enumerat. In causis majoribus & accusatione publicorum criminum liquet non exigi, quia testes omni exceptione majores requiruntur, l. fin. C. de prob. In aliis distinguit Bartol. in l. Maritus, ff. de quaestib. n. 4. an pro criminibus agatur

civiliter, an criminaliter. Si civiliter, an actio popularis sit, an privata? si popularis, extat decisio in l. Eum, qui, §. In popularibus, ff. de iureiur. si privata, defertur juramentum, l. 3. & l. Si duo patroni, eod. Si verò agatur criminaliter, iterum distinguit, an juramentum deferatur à parte parti, an à Judice? Si à parte, an pars, seu is, cui detulit, accusetur publico iudicio, an privato? Si publico, non est locus juramenti delationi, vel ante, vel post litem contestatam, sed reus absolvi debet, l. Qui accusare, C. de ed. Posset tamen à reo actori deferri, si reus dicat: *Volo condemnari, si iur. s.* Si de privato crimine agatur, antequam perveniatur ad iudicium, potest deferri juramentum, l. 3. ff. de iureiur. Sed postquam ad iudicium ventum est, eo prætextu accusator non potest desistere, sed reum debet plenè peragere, vel calumniatoris pœnam pati. Ita Bart. Verius tamen existimo, quòd reum attinet, indifferenter illi juramentum offerri posse ad purgandam innocentiam suam. V. Marant. part. 6. tit. de iuram. n. 4. & seq. Thol. l. 50. c. 6. Bronchorst Cent. 2. assert. 27. Barb. in prætermis. l. 2. tit. 24. c. Iuramentum.

K LXIII. DIF.